

въ канони—тъ си; а ако е зело оно въ смисъл за *фенариото-гръцка църковь*, то и въ това лъже: понеже фенариото гръцка църква не е имала, нито пакъ може да има нѣкои си непосредствени началствени правдини надъ Българска народностъ. За това нѣщо мы въ предишци 3, 4, и 5 броевъ доволно сме говорили, такожде не сме утачали и това, що казва Вселенска Църковь за църковны правдини на всекоя народностъ, и не беше нужно да повтаряме, но гръцко-то събрание пакъ ни даде причина да не итачиме и да повториме това исто.

И така казваме: послѣ възнесеніе Христа Спасителя и послѣ съшествіе Святаго Духа на Апостоли, Църковь Христова презъ Апостоли и апостолски ученици се е распространявала въ различни страны и въ различни народности подъ единъ самодержавный римскій Идопоклошннскій Снптръ. Въ тѣхъ времена църковны представители нѣ вѣрующі-тъ во Христа народности са были тѣя богодуховенни мъжи, чрезъ които и се явява въ едно една Вселенска истинно Христова Църковь, и въ това нѣкой не може да ся двоуми; защото за свидѣтелство имаме нѣколко апостолски съборы. Сега нека пакъ да видиме, оставила ли оная Църковь и заради насъ Българи нѣкои си правдини църковны, или она е имала въ видъ сакъо единъ гръцко-фенариотъ? Отвѣтъ на това можеше да найдемъ не токмо въ Исторія на дѣланія-та и житіе-то нѣмъ, и въ откровеніе Св. Евангелиста Іоанна, гдѣ-то ся споминатъ прѣдставители на нѣколко чисти църкви, но и въ самы-тъ Апостолски канони.

И така казваме, що Апостоли и нѣхн ближайшіи ученици и преемници, като първы представители църковны на всички-тъ тогнѣва и послѣ христіански народности ни оставяха канони и за христіанска нравственостъ, и за вѣроисповѣдно начало, и за богослужбены наредбы, и за іерархическій порядкъ, и тѣя канони служили, служатъ и ще служатъ за основаніе на всегди и на всички съборны и частны църковны законенія и поредоцы. Заради предмѣтъ на священноначаліе доволно ясно сме говорили въ вышеозначенны-тъ броевы и съ канони Апостолски и съборны сме засвидѣтелствували наше то изложеніе, но нека пакъ повгориме, а ако бѣде нужно, и ще потретимъ сущностъ-та на Апостолско-то правило заради пѣлно и ясно знаніе на любезны-тъ ни съотечественници. презъ което да могатъ пѣлно и ясно да видятъ фенарски-тъ лъжи и да ги псвѣрвуватъ.

И така сущностъ-та на 34 Апостолско правило е, що всекоя христіанска народностъ трѣбва да си има свой сво-родный църковный клиръ и свое родно-го църковного начальника надъ свое родны-тъ си клиръ и христіанство, следующаго ся съ подобны себѣ священно-начальники и клиръ на други народности презъ еднакво вѣрованіе, презъ еднакво христіанско ученіе и презъ еднакво поженіе на църковны-тъ и догматически-тъ обряды и узаконенія, което е и видимый знакъ на единство на единъ свята Соборная Апостолска Вселенска Христова Църковь и презъ което ся съставлява тая Вселенска Църковь отъ различни народности и частны църквы и бива една подъ одного Начальника и Глава Самого Господа и Бога, Спасителя и Избавителя, Иисуса Христѣ-то невидимо и началствува надъ нея и я управлява. Слѣдовательно, ако Богодуховенны-тъ Апостоли и нѣхн ученици, какво-то представители на все-ленска Църковь, ни дадохъ той законъ, на кой-то ся основаватъ, какво-то ка-захме, и всички за той предмѣтъ съ-борны сужденія и канони; то не ли е очевидно, що фенариото-гръцко-то съ-брание не само правительство-то сплъже, но и злоумышленно обвинява и Вселенска-та Апостолска и Соборная Христова Църковь, кои-то казва, що смѣсен-ный Българскій Свѣтъ подъ предсѣ-телство на своего Архіепископа съ ми-трополити-тъ му е противенъ на цър-ковны канони и правдини.

Не е нужно да доказаваме тукъ за нашъ народъ, чи е народъ, а не нѣко-му само фамиліи, кои-то бы были рас-прѣснаты помежду гръцы или други народности какво-то Евреи или цыганы, или каквс-то сами-тъ гръцы помежду насъ Българе; защото-то това нѣщо е жа-во доказателство прѣдъ очи на все-кого, кой-то не е заслѣпенъ какво-то гръцы-тъ отъ велика-та мисль на всегрѣція (ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἱδίου τοῦ πνεύματος). Слѣдовательно ако е нашъ народъ, народъ, и народъ състоящій изъ нѣколко милионы и населяющій едно непресѣчно пространство на Балкан-скій полуостровъ, и при това народъ христіанскій православный; то какъ мо-же да бѣде противно на църковны ка-ноны и правдини предсѣтелство-то въ христіанскій православный народный свѣтъ на народны-тъ христіан. църковны представители?

Дѣ оставиме на страна Апостолска-та Исторія, гдѣ-то още отъ начало на Христіанство ни ся казва, що гдѣ ли-только ся явявала нужда за христіан-ски и църковны наредбы, съгласны и не-возмущающы политическо устройство, непремѣнно видиме пресвитери и старцы народны, така, що-то и кои-то было нужно да разсуждаватъ Апостоли за нѣкои си христіански предмѣты, ни ся казва: Собрашася Апостоли и Старцы. (Дѣян. гл. 15 ст. 2, 3, 22 и 23). Апостоли и найвыше Павелъ прошесть и въ Сирія и Киликія, Фригія и Воннія. Асіан Ливія, Македонія и Илірія, Аха-ія и Елада; Быль ли е въ Англію. Ефесъ, Тиръ и Сидонъ: врышалъ ли ся въ Іерусалимъ; въ всички тѣя мѣста и народности ясно можемо да разумѣемъ изъ новѣстованія-та слѣдующи слова: И собрашася къ Павлу Пресвитери и Ста-рцы, иначе какъ е могъ да утвържда-ва църкви Божіи (Дѣян. гл. 15 ст. 41)? Да оставиме, говоримъ, всичко това вси-ко това на страни; а да ся обърнеме къ здраво чедовѣческо сужденіе и къ очевидны-тъ народны устройству.

И така пытаме: позволява ли здравый разсудкъ, що-тъ, кои-то са предста-вители въ църковно и вѣроисповѣдно-отношеніе, да нѣматъ участіе въ хри-стіанскій единый свѣтъ и да не знають шо ся прави въ той свѣтъ, ка-ко събѣтатъ ще ся събѣтвва за добры христіански наредбы на христіанска-та си народностъ и като на тѣя народнос-тъ и вѣроисповѣдно-то й начало и прав-ственность-та й ся съсредоточаватъ и ся находитъ въ рѣше-тъ на тѣя наро-дны църковны представители? И така, какъ може да бѣде той христіанскій свѣтъ безъ народны-тъ христіански цър-ковны представители? Не ли ще бѣде какъ-то глѣо безъ глава? Нека да ся о-бърнеме и камъ народны-тъ устройства и нека да пытаме: въ кой селскій свѣтъ не предсѣдательствува селскій цър-ковный пастырь и не участвува въ дѣ-ствіи-та на свѣтъ-тъ? Въ кой град-скій мѣстичъ (свѣтъ) не засѣдва цър-ковный глава на епархіально-то градеко-оужіе наравно съ политическій нача-льникъ? Въ кое народно събрание не-предсѣдательствува Църковный началь-къ на народностъ-та си? Или кое е то-во народно събрание, въ кое-то не бы пред-сѣдательствувалъ духовный начальникъ, о-тъ каква ли бы была вѣра народностъ-та на това събрание? И само-то наше Чесно Правительство, ако е и неедино-вѣрно на христіане-тъ, не дало ли нѣ-това право кои-то очевидно видиме въ всички селски свѣты, чи са предсѣда-тели священники? Въ градски мѣстичи епархіални Архіереи наравно съ пра-вительствени-тъ политически управители? а въ сама-та фенариото-гръцка патриар-хія гръцко народно събрание подъ пред-сѣдательство на Патриарха и Митропо-литы-тъ нѣмъ? (слѣдва)

Прочитамъ въ Свѣтъника-тъ Прѣди нѣколко дни ся доведохъ Лука двама отъ видискитъ пѣрвенци, ГГ. Цанко и хаджи Цано и ся дръжѣтъ и до сега затворени въ заплѣто. Не ни е извѣстно, каква нѣмъ е именно вина, но повечето говорятъ, чи были накле-ветени отъ владикѣтъ. Ако това е ис-тина, правосудіето на Царското Пра-вительство нѣма да ся забави да открие интригитъ на Видинскійтъ митрополитъ и да освободи отъ затворѣтъ реченны-тъ двама пѣрвенци.

— Г. Доротей Софійскій излѣзъ тѣжъ седмицѣ отъ Цариградъ за въ Берко-вецъ, койго е градъ отъ епархіи-тъ му. Причината на това была, споредъ ка-квото ся говори, чи той, както и други-тъ български владикѣ, нѣмалъ съ каквс-да си поерѣща харчовѣтъ въ столицѣ-тъ, гдѣ-то скжотіята ги прави еще по-тежки.

Че отъ кога ли ся е наредило фе-нерски-тъ владыци да ходѣтъ въ Бл-гарія за да посрѣщатъ харчовѣ-тъ си отъ гървъ-тъ на Българи-тъ. Хувава причина дава Свѣтъника-тъ за-трѣгваніе-то на Н. Прѣосвѣщенство! Нѣ нѣй знаеме че едно отъ многото ка-чества на Свѣтъника-тъ е да измѣнява истинно-то значеніе на ра-боти-тъ. Таковъ ли намъ под-баеше Свѣтъникъ!

— Прѣди три седмици въ Цариградъ пристигнаха три броя на *Българскѣтъ Пчелѣ* изведи-тъ въ слѣдующи-тъ се-дмичъ ся яви единъ брой, и отътогава въ продълженіето на дѣтъ послѣдны-тъ седмици тѣ пакъ не ся вижда. Казахъ чѣ, да не плаща поща, чакала напо-рѣтъ *Амизъ*, и за това така нередовно-доходжала; но тѣзи седмици, напорѣтъ

Свѣтъника-тъ е излѣзанъ въ-ру причини-тъ на забавѣ-тъ на Бл-гарска-тъ Пчела. Причина-тъ на тѣя забавѣ не е че тѣ е чакала А-мизъ за да не плаща поща, нѣ за-що-то ся лишаваше отъ администра-торинѣ, като онѣзъ-годишны-тъ си вѣще далъ оставка-тъ га повѣ-тъ не можеше изведи-тъ да ся научи чи да бѣде редовенъ въ испращаніе-то на листове-тъ.

УСТАВЪ-ТЪ

ни компания за памучна фабрика въ Пловдивъ (Филибе)

Изложеніе на вътрѣшны наредбы за съдружеството на памучната въ Плов-дивъ фабрика.

Продълженіе отъ 1-й брой

Членъ 10-й.

На медлични членове заради служ-бата нѣмъ, ще нѣмъ ся опрѣдѣли прилич-на заплата отъ пърното събрание.

Членъ 11-й.

Зачто-то общето събрание ще бѣде както прѣдставитель на акціонерѣти, за-точн и цеговыты размышленія и рѣше-нія трѣбува да нѣмъ ся пріяты. И всички-ги онѣзъ акціонере, кои-то бы имали десѣтъ акціи, имать право да сж члено-ве на общето събрание; а всякой акці-онеринѣ, колкото акціи и да притяжава нѣмъ силъ за толкось гласове.

Членъ 12-й.

Споредъ обнародваніето, кое-то ще става въ Пловдивъ прѣдъ единъ мѣси-цъ отъ началото на годината, ще ся съ-бира въ тоя градъ общето събрание; а прѣдсѣдательтъ му ще бѣде директоръ-тъ.

Членъ 13-й.

Общето събрание пріима и подтвър-дава смѣткы; освѣтъ това, то размы-шлява и рѣшава за умноженіето на сер-міята, за заемѣ, за приставаніе и измѣ-неніе на вътрѣшны съдружествены наредбы, за недовършенны зижаніи и други дѣла. При това то опрѣдѣля члѣ-нове на управленія въ мѣстича мѣста, кои-то подновяваніето е потрѣбно, и въоб-ще размышлява и рѣшава всички-тъ дѣ-ла, кои-то бы му ся прѣдложили отъ стра-на на мѣстича.

Членъ 14-й.

Дѣлата които бы зело подъ размышле-ніе общото събрание, рѣшаватся по вы-шегласіето на членовѣти, които бы при-сѣдательствували въ него.

Членъ 15-й.

Всякъ годинѣ медличѣтъ ще прѣд-ставлява дефтерѣти и съ особонъ ра-порѣтъ ще изсылава на общето събрание дѣлата и купуваніята си.

Членъ 16-й.

Отъ чистый приходъ на фабриката като ся платятъ всички-ты харчове и ся извади потрѣбното количество за нѣмъ; което бы опрѣделило общето събрание, остатокъ ся расподѣлява изъ между ак-ціонѣ-ти.

Членъ 17-й

Онія препирни, които бы ся случили изъ между съдружичици на фабриката за съдружествены подлози, ще ся при-гледватъ и рѣшаватъ съгласно съ търгов-скыи закони на царското правительство. (Слѣдва потвърденіето).

